

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/42/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718201396
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8718201396.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochta a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Zlaty Simkovej v spore žalobkyne: T. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX J. X., X. O. XXX, právne zastúpená: JUDr. Karol Pudlák, advokát, so sídlom 058 01 Poprad, Štefánikova 98/70, IČO: 43 631 797 proti žalovaným: 1/ D. X. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX J. O., X. XXXX/XXX, 2/ Z. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX J. O., X. XXXX/XXX, obaja právne zastúpení: JUDr. Milan Sivý, advokát, so sídlom 058 01 Poprad, Námestie sv. Egídia 3006/116, o zaplatenie 6.980,- Eur s prísl., o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Poprad, č.k. 11C/13/2018-150 z 22.11.2019 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. V záhlaví tohto rozhodnutia identifikovaným rozsudkom súd prvej inštancie I. výrokom žalobu zamietol a II. súvisiacim výrokom o trovách konania rozhodol tak, že ich plnou náhradou zaviazal žalobkyňu. Dopĺňacím rozsudkom na pokyn odvolacieho súdu zastavil konanie v časti zaplatenia sumy 5.000,-Eur.

2. Nárok na zaplatenie sumy 6.980,-Eur uplatnený žalobou (po čiastočnom späťvzati) považoval za premlčaný, lebo žaloba bola súdu doručená dňa 13.03.2018, jej súčasťou bola plná moc zo dňa 26.01.2017, ktorú však žalobkyňa nepodpísala, tá súdu predložila ňou podpísanú plnú moc na pojednávaní dňa 18.10.2019 a týmto dňom vstúpila do konania. Žalobkyňa mala vedomosť o tom, že žalovaného 2/ splnomocnila na uhrádzanie súm na základe požiadaviek jej syna, pričom je vecou žalobkyne, ak ju syn neinformoval, aké transakcie vykonáva na území SR. Všetky transakcie boli vykonané v roku 2016, t.z. že 2- ročná premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia uplynula dňa 31.12.2018 a aktívnu legitímácia žalobkyňa nadobudla dňa 18.10.2019. Žalobkyňa vedela o všetkých transakciách, nakoľko tie boli overované bankou u majiteľa účtu formou autorizačnej SMS na telefónne číslo, ktoré bolo u žalobkyne uvedené ako číslo pre autorizáciu pokynov. Na účet žalobkyne bolo poukázaných 50.000,-Eur, pričom žalovaní za žalobkyňu uhradili celkovo 50.280,60Eur. O trovách konania rozhodol podľa zásady úspechu. Takto ustálený skutkový stav po právnej stránke posúdil podľa ustanovení § 451 ods. 1, ods. 2 Obč. zák., čl. 6 ods. 1, čl. 8, § 137, § 185 a § 215 ods. 1, ods. 2 CSP, výrok o trovách konania podľa ustanovení § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, ods. 2 CSP.

3. Tento rozsudok včas podaným odvolaním napadla žalobkyňa, poukazujúc na odvolacie dôvody uvedené v ustanovení § 365 ods. 1 písm. d/, f/, h/ CSP (iná vada, nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci). Podstatou odvolacej argumentácie žalobkyne sú tvrdenia, (i) že ona sa nedohodla so žalovaným 2/ na tom, že on bude disponentom s jej účtom, (ii) že netušila, že ako overovacie číslo na internet banking bude číslo žalovaného 2/, (iii) že ona nedala žalovanému 2/ súhlas na žiadnu platbu z jej účtu, pričom žalovaný 2/ vykonával platby z jej účtu na základe pokynov jej syna. Sumu vo výške 29.980,-Eur previedol žalovaný 2/ dňa 18.04.2016 bez jej vedomosti a vedomosti jej

syna. Navrhla napadnutý rozsudok zmeniť a jej žalobnému návrhu v celom rozsahu vyhovieť a priznať jej nárok na náhradu trov.

4. Žalovaní vo svojom vyjadrení navrhli rozsudok ako vecne správny potvrdiť a uplatnili náhradu trov odvolacieho konania majúc za to, že odvolacie dôvody sú iba opakovaným prejavom skutočností, ktoré súd prvej inštancie zistil v rámci vykonaného dokazovania. Žalobkyňa relevantným spôsobom do konania vstúpila dňa 18.10.2019, predložením plnej moci svojmu právnomu zástupcovi a preto je potrebné jej nárok považovať za premlčaný. Žalovaní za žalobkyňu reálne poukázali väčšiu sumu (50.280,60Eur), ako žalobkyňa vložila na účet.

5. Ďalšie podania strán dané neboli.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je nutné zrušiť.

7. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať. Odvolaním nebol napadnutý dopĺňací rozsudok o zastavení konania v časti zaplatenia sumy 5.000,-Eur. V tejto časti je tak rozhodnutie právoplatné a nepodlieha odvolaciemu prieskumu.

8. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích námietok v kontexte s namietanou inou vadou, nesprávnymi skutkovými zisteniami a nesprávnym právnym posúdením veci, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (ku tomu pozri napr. Ústavný súd SR, sp. zn. II.ÚS 78/05).

9. Žalobkyňa sa podanou žalobou (po čiastočnom späťvzatí) na žalovaných 1/ a 2/ domáha zaplatenia sumy 6.980,-Eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia tvrdiac, že dňa 18.04.2016 žalovaný 2/ realizoval z jej účtu bezhotovostnú platbu vo výške 29.980,-Eur na účet žalovanej 1/, bez právneho dôvodu, ako údajnú zálohu na zabezpečenie a začatie financovania a vysporiadania, vedúcej ku kúpe nehnuteľnosti žalobkyňou, ktorá sa nakoniec neuskutočnila.

10. Žaloba došla súdu dňa 13.03.2018, žalobkyňa potvrdila, že plnú moc z 26.01.2017, na základe ktorej bola v jej mene (advokátom G.. B.) táto žaloba podaná, nepodpisovala. Samotnú ňou podpísanú plnú moc na zastupovanie jej osoby v tomto spore (pre advokáta G.. E.) podpísala dňa 18.10.2019, ktorá bola súdu prvej inštancie predložená na pojednávaní rovnakého dňa.

11. Platí, že nedostatok preukázania zastúpenia strany sporu (ktorý sa môže navonok prejaviť i tým, že zastúpený nevystavil zástupcovi procesnú plnú moc), môže dodatočne zhojiť strana sporu/zastúpený. V súdnej veci uvedený nedostatok žalobkyňa zhojila, a preto nesprávny je záver súdu prvej inštancie o tom, že žalobkyňa do sporu vstúpila až dňom 18.10.2019, v dôsledku čoho považoval jej nárok za premlčaný (§ 107 ods. 1, ods. 2 Obč. zák., k otázke premlčania práva na vydanie bezdôvodného obohatenia pozri bližšie Občiansky zákonník pre prax, Komentár I., Jaroslav Krajčo, str. 841-858).

12. Zo spisu vyplýva, že vo B. Y., pobočka zahraničnej banky bol na základe Z. zmluvy o poskytovaní platobných služieb z XX.XX.XXXX zriadený v prospech žalobkyne účet M.: H Jediným majiteľom a jediným disponentom tohto účtu je žalobkyňa. V označenej zmluve ako telefónne číslo na zasielanie autorizácie je uvedené t.č. +XXXXXXXXXXXX, patriace žalovanému 2/.

13. Zo spisu vyplýva, čo ani medzi stranami sporné nebolo, že dňa 18.04.2016 bola vykonaná bezhotovostná platba vo výške 29.980,-Eur z účtu žalobkyne, a to na účet žalovanej 1/ M.: H Označený prevod bol autorizovaný formou SMS správy na už vyššie spomenuté t.č. patriace žalovanému 2/, ktorý vo svojej výpovedi sám potvrdil, že dostal meno, heslo, prístupové kódy a autorizácia bola na jeho telefónne číslo.

14. Ustálené rozhodovacou praxou je, že peniaze zložené na bežnom účte sú majetkom peňažného ústavu (banky), zatiaľ čo majiteľovi účtu prináleží iba pohľadávka, ktorej korešponduje povinnosť banky uskutočňovať v súlade s jeho príkazmi prevody či výplaty predmetných aktív (napr. rozsudky NS ČR z 04.02.2010, sp. zn. 28 Cdo 2771/2009, z 31.08.2010, sp. zn. 29 Cdo 1622/2009 a z 27.11.2014, sp. zn. 29 Cdo 3315/2012).

15. Finančnej inštitúcii môžu udeliť pokyny k uskutočneniu peňažných transferov rovnako tzv. osoby s dispozičným právom k účtu, ktoré voči banke taktiež realizujú oprávnenia obligačnej povahy (napr. rozsudky NS ČR, z 25.06.2008, sp. zn. 33 Odo 912/2006, či z 08.04.2015, sp. zn. 25 Cdo 4185/2014).

16. V súdnej veci však žalovaný 2/ dispozičným právom k účtu žalobkyne bezpochyby nedisponoval. Ani samotná skutočnosť, že žalovaný 2/ mal k dispozícii meno, heslo, prístupové kódy a že sa autorizácia platby z predmetu sporu vo výške 29.980,-Eur (ako aj iné) uskutočnila prostredníctvom telefónneho čísla žalovaného 2/, neoprávňovala žalovaného 2/ k nakladaniu s prostriedkami na účte žalobkyne, teda ho neoprávňovala k prevodu vyššie označenej sumy z účtu žalobkyne na účet žalovanej 1/, ak navyše pokyn na prevod uvedenej sumy žalobkyňa v spore poprela. Ak sa prevody realizovali na základe požiadaviek syna žalobkyne, tomu taktiež nesvedčalo žiadne právo k účtu žalobkyne.

17. Javí sa prirodzene uzavrieť, že pri absencii právom aprobovaného dôvodu pre presun majetkových hodnôt, sa môže medzi majiteľom účtu a osobou, ktorá tento presun uskutočnila, utvoriť záväzok z bezdôvodného obohatenia. Ide o situáciu, ak takáto osoba získa na úkor majiteľa účtu prospech tým, že uskutoční bez dohody s majiteľom účtu prevod v prospech iného. Ak takáto osoba prospech nemá, bezdôvodné obohatenie vzniká iba medzi majiteľom účtu a osobou, v prospech ktorej bol prevod učinенý. V susedom spore je tak podstatné aj zistenie, v akom režime sa spravuje účet žalovanej 1/, na ktorom pristáli peniaze z účtu žalobkyne, ktorá je manželkou žalovaného 2/, ktorý tento presun zrealizoval.

18. Z uvedeného vyplýva, že s tvrdením žalobkyne v odvolaní voči rozsudku súdu prvej inštancie v časti nesprávnych skutkových zistení a s tým súvisiaceho nesprávneho právneho posúdenia veci možno súhlasiť.

19. Odvolaciemu súdu potom neostávalo nič iné ako postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a postupom podľa § 391 ods. 1 CSP vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

20. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude v ďalšom konaní sa riadiť názorom odvolacieho súdu, ktorým je podľa § 391 ods. 2 CSP viazaný, t.j. opätovne vec prejednať, v potrebnom rozsahu vykonať dokazovanie k skutkovým zisteniam potrebným pre formuláciu právneho posúdenia veci o danosti prípadného bezdôvodného obohatenia sa žalovaných, výsledky celého konania zhodnotiť a až potom o veci rozhodnúť, pričom je potrebné náležite sa vysporiadať s relevantnou právnou i skutkovou argumentáciou strán sporu a nové rozhodnutie náležite v súlade s ust. § 220 ods. 2 a 3 CSP odôvodniť. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie znova o náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

21. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).
Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.
Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).
V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).